

Tydzień 3, Bliskość / Dzień 12

Zaproszenie: J 1, 35-40

Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: «Czego szukacie?». Oni powiedzieli do Niego: «Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?». Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra.

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie skwarny dzień, ludzi odpoczywających w cieniu rzeki. Zobacz przechodzącego Jezusa, jak mija Jana Chrzciciela i uczniów. Zobacz wszystkie osoby i pocuj towarzyszące im w tej scenie emocje.

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o pragnienie bliskości, tracenia czasu dla Pana (pragnienie obecności przy Panu).

1. „Jan [...] gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży.» Jan Chrzciciel, podobnie jak Symeon, rozpoznał Zbawiciela; tym razem w młodym mężczyźnie, który, pozornie jak wielu innych, przyszedł przyjąć chrzest oczyszczenia w Jordanie. Pobyt na pustyni, gdzie trwał wiernie w obecności Boga, nauczył Jana rozpoznawać Go w codzienności. Jak w swoim życiu uczysz się rozpoznawać głos Boga? Jakie wydarzenia w Twojej codzienności były dla Ciebie rozpoznaniem Jego głosu, obecności?

2. „Czego szukacie?” Uczniowie Jana pragną być blisko Zbawiciela, chcą Go poznać, dlatego usłyszawszy o nim, podejmują działanie. Wpierw nieśmiało podążają za Jezusem, widząc tylko Jego plecy. Jezus nie pozostaje na to obojętny – zauważa ich bliskość i wychodzi im naprzeciw. Zadaje pytanie, pozostawiając uczniom przestrzeń na sformułowanie swojego pragnienia. W jaki sposób odczytujesz zaproszenie Boga do Jego poznawania? Czego szukasz?

3. „«Rabbi! – to znaczy: Nauczycielu – gdzie mieszkasz?». Odpowiedział im: «Chodźcie, a zobaczycie». Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego.» W Izraelu chęć poznania osoby nie ograniczała się tylko do poznania tego, co ona mówi czy myśli. Pytanie uczniów o poznanie miejsca zamieszkania Zbawiciela to zapewne chęć poznania sposobów Jego działania, zwyczajów, gestów; to działanie pozwalające wejść w przestrzeń domowego ogniska, bezpiecznej i bliskiej współobecności, gdzie nie ma miejsca na fałsz i udawanie; to sposób na poznanie całej osoby ludzkiej. Pójść za kimś i pozostać przy nim to bezinteresownie spędzić czas z drugim. Z pewnością wymaga to odwagi Andrzeja (gr. mężny, odważny) i ufności Jana (hebr. Bóg jest łaskawy). Gdzie Ty odnajdujesz mieszkanie Jezusa? Czy z Nim tam przebywałeś?

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.